

Városmajori Híradó

A Városmajori Jézus Szíve Egyházközség időszaki kiadványa
XXIX. évf. 2. szám, 2021. június 4.
PÜNKÖSD

Szeretettel köszöntöm a Városmajori Híradó olvasóit!

Az első pünkösdöt megelőző időre a félelem, a bizonytalanság nyomta rá a bélyegét: „hogyan tovább”? Iszonyú kísértés nyomasztotta az apostolokat, visszatérni a Jézussal való találkozás előtti állapotba. Ekkor valami hallatlan élményben volt részük. Találkoztak a feltámadt Krisztussal, az Úr él. Már önmagában ez is elegendő lett volna ahhoz, hogy új színben lássanak múltat, jelent és jövőt; önmagukat és a körülöttük lévő világot, életüket, és azt a közösséget, amelyben élnek, de még hiányzott valami: a Szentlélek.

„Maradjatok a városban!” - mondja a mennybe menő Úr. (vö. Lk 24,49) Ezt követte Máriával, Jézus anyjával átmádkozott 10 nap és akkor, Pünkösd napján minden megváltozott.

A mögöttünk lévő, a Covid 19 fogságában töltött egy esztendő, hasonló helyzetet teremtett. Befagyasztotta plébániai életünket. Próbakó. Sokak számára – s ezt szomorúan írom – szakítást hozott. Nem ismerték fel azt, „*hogyan akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik.*” (Róm 8,28) Szakítottak Istennel, eltávolodtak Tőle. És szakítottak egymással. Közösségek, családok bomlottak fel.

Mások – öröm – újrarendelték Istennel való kapcsolatukat, elmélyültek, megerősödtek benne, s megerősödtek az egymás iránti szeretetben is. Pedig nekik sem volt könnyű. Sokan rádöbbentek, mennyire fontos a másik személy.

Plébániai életünkben keressük a megújulást. Sok szép gondolat fogalmazódott meg már eddig is. Köszönet mindazoknak, akik ezt szívügyüknek érezték, és a megújulás munkacsoportnak.

Szükség van Pünkösdre! A Lélek az, aki igazán megnyitja szemünket, megvilágosítja értelmünket, és megerősíti akaratunkat, miként tette ezt az apostolokkal. Valami megfoghatatlan és mégis valóságos Erő kerítette őket hatalmába. Pontosabban: engedték, hogy ez az Erő a Magasságból alakítsa, irányítsa őket. Ez a Lélek nem belőlük származott, ez a Lélek az Atya Lelke és Krisztus Lelke volt. A Szentlélek által lélekkel telítődött meg életük, „lelkessé” váltak, nyitottak lettek a Lélek ajándékainak befogadására.

Így van ez ma is. Szükség van arra, hogy világunkban harmónia, rend formálódjék a Lélek által. Szent Pál galatákhöz írt levelében a Lélek gyümölcseiről beszél és ezzel annak az embernek tulajdonságait rajzolja elé, aki a Lélek szerint él: „*szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.*” (5,22k) A megújulás: érzékenyebbé lenni a Szentlélek befogadására és engedni, hogy Ő irányítson, és gyümölcsöt teremjünk, a Lélek gyümölcseit.

Városmajori Híradónk a megújulás vágyával és igényével íródott. Örömmel adjuk közre, hiszen hírt ad arról, hogy a Lélek működik közösségünkben.

Ami elkezdődött az első pünkösdkor, annak folytatódnia kell. Folytatódnia a Városmajori Jézus Szíve Plébánia minden egyes tagjának életében, közösségünkben, egyházunkban, szeretett magyar hazánkban. Ennek feltétele: „*Mindannyian egy szívvel, egy lélekkel állhatatosan imádkoztak az asszonyokkal, Máriával, Jézus anyjával és testvéreivel együtt.*” (ApCsel 1,14)

Igen, a feltétel: egy szív, egy lélek, és az állhatatos imádság. Ha így lesz, lesz megújulás, lesz „szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás”. Legyen.

Forgács Alajos plébános

Mit választunk?

Pünkösd ünnepén egyfajta választás elé kell állítanunk magunkat. Elsőre valóban furán hangzik, mivel mi már választottunk: Krisztust. A nagy kérdés, hogy hogyan élem meg a vele való kapcsolatot.

Pünkösd az együgyűség megerősítéséről szól. Ha megnézzük a nagy szenteket, egyház meghatározó alakjait egytől egyig együgyűek volt.

Egy volt az ügyük Krisztus, és minket is erre hív a Szentlélek: merjünk együgyűek lenni.

A Pünkösd erről szól, az együgyűségben való kitartásról, megerősödésről és ennek terjesztéséről. A Szentlélek az aki mindhárom területen segít minket.

Kitartani Krisztus mellett a Lélek nélkül – az Erősség Lelke – lehetetlen volna. Mennyi és mennyi kísértés ér minket, hogy adjuk fel, fölösleges hinni, mert a világ nem ezt várja el tőlünk. De kinek az elvárásainak is akarok megfelelni? Krisztusénak vagy a világnak?

Megerősödni az együgyűségben, Krisztussal való kapcsolatban újra és újra el kell mélyülni és meg kell erősödni, hogy a világ csábításai ne kezdjék ki a hitünket. Aki vezet minket ezen az úton a Lélek – a Vigasztalás Lélek – lesz.

Az együgyűség terjesztése is feladatunk. Hiszen a Krisztussal való kapcsolat nem csak magánügy, hanem feladat is. Minél többeket meghívni a vele való kapcsolatra. Mit is mond Jézus? Ha számon kéri a hiteteket ne gondolkozzatok, akkor Ő majd elküldni a Világosság Lelkét.

Erősség Lelke, Vigasztalás Lelke, Világosság Lelke. Hány és hány néven szólítjuk a Szentlelket, ő mégis egy, a harmadik isteni Személy.

A pünkösd az együgyűségre hív minket. Egy ügyre: Krisztusra. Bízunk az Istenben aki elküldte a Lelket, hogy kitartsunk, megerősödjünk és terjesztjük a Krisztussal való élő és bensőséges kapcsolatunkat.

Máté Kristóf

A közösségről, a közösségért

**Tisztelt Városmajori Hívő Közösség!
Kedves Olvasók!**

Pünkösdkor a Szentlélek közösséget teremt az Istennel és az egyházzal, hívő mindnyájunkat ennek a közösségnek teljes jogú tagjává avatva. Közösségben tehát Istennel és egymással. Egyénenként, de az egyéni érdeket soha nem helyezve a közösségi érdek elé. Ami – belátom – nem könnyű, hiszen a közösségi létnek szabályai vannak. Szabályokhoz alkalmazkodni pedig általában senki sem szeret. Különösen a mai öntörvényű és énközpontú világban, amit évtizedek óta metelyez a szélsőséges, kizárólag az önmegvalósításra építő liberalizmus, az egyre militánsabb, hazug „emberi jogi” álca mögé rejtőző, neomarxista örülettel ötvözve. Márpedig egy közösség léte és megmaradása attól függ, hogy az egyén megérti-e és elfogadja-e, hogy amennyiben a közösség tagja akar lenni, akkor nem csupán a közösség nyújtotta előnyöket élvezheti, hanem amikor a helyzet megköveteli, akkor bizony áldozatot kell hoznia a közösség

érdekében, lemondással, önkorlátozással vagy akár az élete árán is. Ez utóbbi természetesen a legszélsőségebb példa, és Isten ne adja, hogy háború követeljen áldozatokat akár a hívő közösségünkől is. A járvány sajnos megtette ezt, számolatlanul szedte az áldozatát, lett légyen az hívő vagy nem hívő, keresztény vagy muzulmán, vagy bármilyen vallású, nemű, illetve bőrszínű embertársunk. A Szentatya még a vírus támadásának első hulláma idején, valamikor márciusban arra kérte a világ keresztényeit, hogy *próbáljunk meg egészségesnek maradni ebben a beteg világban*. S, hogy kétséget se hagyjon az elhatározását tekintve a katolikus hívők sokaságában, a 84 éves egyházfő idén februárban a második oltást is felvette, hogy védetté váljon a pusztító vírus ellen. Tőle függetlenül a világi politikusok is élen jártak a jó példával. Mondhatják, hogy magánügy, de a józan észre hagyatkozva én szomorúan látom, mily számos azon honfitársaink sora, akik képesek voltak a saját életükkel együtt mások életét is kockára tenni ahelyett, hogy beoltatták volna magukat.

Különösen visszás, hogy bár nem voltak hajlandóak az egyéni meggyőződésüket a közösség érdekének alárendelni, a közösségi szabályozást viszont öntudatosan, maguknak jogokat követelve utasították el, holott a közösségükkel szembeni alap kötelezettségüknek sem tettek eleget.

Éppen ezért ezt a lapszámot a közösségi összefogás, a közös munkálkodás eredményeinek kívántam szentelni. Azoknak az egy pontba tartó, mert közös célt látó, és a közös elhatározást megvalósítani kívánó erőfeszítéseknek, amelyekből mindnyájan erőt meríthetünk. Olyan jeles személyiségekről is megemlékezünk ebben a számban, akik számára soha nem volt kérdés, hogy másokért éljenek. Másokkal együtt, közösségként, itt a Majorban. Mert máshogyan nem érdemes.

Az alábbi e-mail címen továbbra is várunk minden véleményt, alkotókedvű olvasóinktól pedig verset és prózát egyaránt: varosmajori.hirado@gmail.com

*Jó olvasást kíván a szerkesztő:
Jeney Attila*

Idén 15 éves az Ars Sacra Fesztivál

Több mint négy évtizedes alkotómunkája során imádkozó térré alakította a Mátyás-templom altemplomi kápolnáját, neki köszönhetően újult meg a templom több egysége is a Schulek-féle gyóntató székekkel együtt. Közel 50 liturgikus teret tervezett, a washingtoni magyar kápolna meghívásos pályázatát követően, pedig az ő nyertes pályaműve alapján alakították ki a Magyarok Nagyasszonya kápolnát a National Shrine-ben. A Karmelita Kolostor belsőépítészete volt, de számos más épületet is tervezett már, köztük sörgyárat, irodákat és autószalont egyaránt. A Magyar Építész Kamara Belsőépítészeti Tagozatának nevében, Finta Józseftől vehette át 2004-ben „Az Év Belsőépítésének” odaítélt, aranyozott bronz emlékplakettet. Közösségünk jeles alkotója, Dragonits Márta az Ars Sacra egyházművészeti rendezvénysorozat kuratóriumi tagjaként, a Városmajori Híradó olvasóinak küldött rövid összefoglalót az Ars Sacra Fesztivál múltjáról, jelenéről és jövőjéről egyaránt.

Erdő Péter bíboros kezdeményezésére Párizs, Bécs, Lisszabon és Brüsszel után 2007-ben Budapest rendezett Városmisziót, ennek gyümölcseként született meg az Ars Sacra Fesztivál. Célja felszínre hozni az európai kultúra zsidó-keresztény gyökereit, a kultúra mélyén nyugvó szakralitást, a művészet majd minden ágában elősegítve a lelkek felemelkedését és spirituális egységét. Az Ars Sacra Fesztivál minden év szeptemberében 9 napon át igaz, örök értékeket kínál az érdeklődőknek - ingyenesen. A rendezvénysorozat 2016 óta európai fesztiválmínősítéssel - EFFE Label - rendelkezik, és a logója - mint magyar gyökerű kezdeményezés -, egész Európában védeltséget élvez. Szervezését az Ars Sacra Alapítvány kuratóriuma önkéntes munkában látja el – Dragonits Márta, Kolek Ildikó, Toroczky Ilona - akik közül ketten (Ilona és Márta) városmajori hívek, Ildikó pedig gyakran látogat el a Majorba. Bíboros úr az Ars Sacra Alapítványt bízta meg azzal a feladattal, hogy a NEK kulturális albizottságaként, az eucharisztikus kongresszus ideje alatt is programokat

szervezen. Megtiszteltetés számunkra, hogy Dr. Erdő Péter esztergom-budapesti érsek úr évek óta egyházi fővédnöke is az Ars Sacra Fesztiválnak. Fesztiválunk világi fővédnöke Herczegh Anita, a köztársasági elnök úr felesége.

A Városmajorban 2010-ben rendeztük meg az első nagyszabású eseményünket toronytúrával, gyerekprogramokkal, Bach muzsikával, szentírási részletek felolvasásával, a templom művészeti értékeinek bemutatásával, továbbá szentségimádást szerveztünk a Hősök kápolnájában és tea-házat nyitottunk a Kistemplomban, ahol Berkes Balázs nagybőgőn, Kormos János pedig gitáron játszott. A napot Taizéi imaórával zártuk. A teljesség igénye nélkül felsorolva az eddigi majori rendezvényeinket, Ritoók Pál már több templombemutatót tartott, hallgathattunk előadást a Biblia nővényeiről, részt vehettünk a Delicanto Énekegyüttes zenei áhítatán, de rendeztünk építészeti konferenciát, sőt családi napot is. A járvány sem fogott ki rajtunk, ugyanis tavaly a Márton Áron életéről készült „Fény a sötétben” c. színdarabot adtuk elő a Kis-

templomban. Az előadás során derült ki, hogy Lojzi atya Csíkszentkirály díszpolgára. Kovács Laci gondnokunknak köszönhetően gondosan betartottuk a hatályos járványügyi előírásokat is. A templom üveglak pályázatára beérkezett alkotásokból készült kiállítást, a templom előtt tekinthették meg az arra járók.

A következő Ars Sacra Fesztivál 2021. szeptember 4-én nyit kaput és szeptember 12-ig tart. Városmajori helyszínünkön, a Kistemplomban 2021.szeptember 10-én pénteken, 19:00 órakor Tóth Péter Lóránd versvándor Márton Áron születésének 125. évfordulójára összeállított előadását hallgathatjuk meg. Örömmel fogadunk további, a Városmajorban megvalósuló minden programot. Ezeket 2021. június 15-ig lehet a www.ars-sacra.hu weboldalra feltölteni, ezt követően kerülhetnek be a programfüzetbe.

Az Ars Sacra idén is szeretettel vár minden résztvevőt és érdeklődőt egyaránt!

Dragonits Márta

Tavaszi a Pannonia Sacrában

Folytatjuk a 30 éves a Pannonia Sacra Katolikus Általános Iskola című sorozatunkat. A második negyedév Pasa-krónikásaként Stróbl Kristófné tanárnő foglalta össze a Városmajori Híradó számára a fontosabb eseményeket.

A márciusi lezárások, az újabb karantén bevezetése iskolánk életében is hirtelen fordulatot hozott. A márciusra tervezett programok elmaradását, lemondását szomorúan éltük meg. Eleinte még reménykedhettünk, hogy valójában csak pár napról, hétről lesz szó, de hamar bebizonyosodott, hogy hosszabb online időszak kezdődik az iskolai életben – a tavalyi után már másodszer.

Az online tanulásba, tanításba diákok és tanárok egyaránt a tavaly megszerzett rutinnal kezdtek bele. Nem volt szükség átmeneti időre, egyik napról a másikra készen álltak az online felületek a tanításhoz. Ugyanakkor a tavaly bevált módszerek mellett minél több újdonságot is kipróbáltunk: online órákat tartottunk, tanulmányi versenyeket bonyolítottunk le, virtuális kiállításokat látogattunk meg, sőt az ötödik évfolyam saját kiállítását is létrehozott Petőfi János vitézével kapcsolatban.

Igyekeztünk minél többet megőrizni a normális életünk kellékei közül: több osztály megtartotta a reggeli imákat, a családi otthonokban 7 óra 45 perckor az Ubi caritas dallama csendült fel furulyán, és a diákok, tanárok együtt imádkoztak. A nagybőjt nap-

jaira a hittan munkaközösség tanulságos, könnyes-nevetős történeteket osztott meg az iskola tagjaival. A gyerekek alig várták ezeket a történeteket! A tanárok pedig a nagyhéten gyűlteket össze a képernyőn, hogy lelkigyakorlaton vegyenek részt. Délutánonként az osztályok közösen játszottak vagy mesét hallgattak, de olyan is volt, ahol a gyerekek – online tanári vezetéssel – pizzát sütöttek ebédre a család asztalára! Április 19-től az alsó tagozatosok visszatérhettek az iskolapadba. Az addig üresen tátongó termek ismét zsvajjal teltek meg, de szokatlan nyugalomban folyt a tanítás, újratálalkozás. Május 10-én megjöttek a felsősök is, azóta az iskola a megszokott képét mutatja. Tervezzük a szokásos májusi, júniusi programok megtartását: pünkösdlésre készülünk, bábelőadásra gyakorlunk, a ballagást tervezük és közös nyári programokon gondolkodunk.

Idén nem vehettünk részt Esztergomban a Mindszenty-misén, így a szokásos kétnapos zárandoklat is hiányzott május elején. Az alsó tagozatosok május 7-én az iskolában emlékeztek meg bíboros úrról, a felső tagozat pedig osztályonként külön zárandoklatra indult május 11-én. „A zárandoklás lényege a belső készség, hogy lépteinket a kereszthordozó útjára igazítsuk” – volt a mottója a Mini Mindszenty zárandoklatunknak. A gyerekek számára csak egy probléma adódott: a természet szépsége, a napfény melege, az együttlét öröme lehetetlenné tette, hogy áldozatnak tekintsük a zárandoklást!

Közben lezajlott a leendő elsősök beiratkozása, sőt, az új óvodába is megkezdődött a jelentkezés. Bízunk abban, hogy a következő tanévet megszorító intézkedések nélkül kezdhetjük majd az óvodával bővült közösségben, együtt, távolságtartás nélkül!

Prohászka Ottokár – Magyarország apostola és tanítója

A Városmajori Híradó felkérésére, Fluck Dénes a megújult lapban alkalmanként megoszt velünk érdekességeket a lánglelkű magyar katolikus főpapról.

Apostolus et praeceptor Hungariae – azaz: Magyarország apostola és tanítója. Ezzel a megtisztelő címmel azt kívánta kifejezni az ország hívó népe, hogy Prohászka Ottokárt apostolának tekinti. Székesfehérvár püspöke igen nagy figyelemmel és szeretettel viseltetett egész életében a hozzá forduló iránt. Krisztus példáját követve a szegény nép gondjait érezte és segíteni próbált rajtuk. Ennek több írásos nyoma van, ezek közül egy jellemző történettel szeretném ezt bemutatni. A történet - más történetek mellett - Barlay Ö. Szabolcs: Prohászka Interjú I. kötetben olvasható.

„Gyónni voltam a Püspök úrnál” mondja visszaemlékezését egy hat gyermekes édesanya. Kétségbeesve mondom neki, hogy már öt gyermekem van, - most várom a hatodikát és férjem rettenetes hangulatban van. Azt mondta, hogy csináljak valamit, különben végez velünk. – A püspök atya erős szavakkal magyarázza meg, hogy még gondolni se gondoljak magzatom elhajtására, mert odaát ő fogja mondani: „Nem eresztelek a Mennyországba, mert anyám voltál és gyilkosom lettél...” Prohászka püspök úr pár pillanat múlva felém fordulva azt mondta: „Tudja mit? Annak a gyereknek én leszek az atyja.” Azóta minden karácsonykor megjelent a püspök megrakott kocsija, - hozott ruhát, élelmet, ajándékot, kalácsot. És nemcsak a legkisebbnek, hanem a többieknek is. Ez a magyarázata annak, hogy amikor Budapestről 1927. április első napjaiban a „fekete vonattal” Fehérvárra hazahozták a holtestét, a sínek mentén a falvak apraja-nagyja kijött és letérdelve búcsúzott egyházmegyéjének és hazája népének legnagyobb jótévőjétől.

Prohászka igen művelt, sok nyelvet beszélő tanító személyiség volt. Írásaiban és beszédeiben napjainkban változatlanul találunk az aktuális gondjainkra vonatkozó tanulságokat éppúgy, mint az azok megoldására irányuló útmutatásokat. Ezek megismerése az első világháborút követő évek nehézségeit is segít megérteni a hívó olvasóknak.

„A Teremtő Kéz” is újjászületik

folytatódik a mennyezeti freskók restaurálása

Mint arról a városmajori hívek a Heti Hírlévléből értesültek, ez évben folytatjuk a mennyezeti freskók restaurálását. A munkák során a szentély felőli három oszlopközben lévő három nagy és 18 kis képet letisztítják, majd a hibák kijavítása után a színeikben is megújítják őket. A munkák során 135 napig „állványerdő” lesz a templomban, így csak az idei nyár folyamán kell a munkák miatt a szentély előtt kényelmetlenséget elviselnünk. A felmerülő költségek sajnos meghaladják a korábbi években összegyűlt adományok összegét. A Bethlen Gábor Alap segítségével nélkül nem tudnánk a restaurálást elvégezni. A gyűjtések eredményéről és a költségekről külön táblázatban tájékoztatjuk az adományozókat. A korábbi években minden restaurálási munka után maradt némi pénz az adományokból, ami egyrészt a plébánia likviditását biztosította, másrészt pedig a következő év munkáihoz szolgált induló tőkeként. Mára azonban elfogytak ezek a tartalékaink, ezért sajnos a hetedik nagykép restaurálásához 2022-ben a gyűjtést nulláról kell kezdenünk.

A mennyezetre feltekintve látható, hogy a freskók közül „A Teremtő Kéz” rongálódott meg a legjobban, ezért fajlagosan ennek a restaurálása lesz a legdrágább. Ennek érzékeltetésére szeretném ha tudnák, hogy a kivitelező ajánlata szerint, a munka teljes összege két hasonló oszlopköz freskóinak a restaurálásával egyenlő! Mivel a közelgő 2022-es országgyűlési választások miatt a külső támogatás még kérdéses, így csak két megoldás lehetséges: az egyik, hogy a hívek adományai függvényében egy vagy két évvel el kell halasztanunk a munkát, illetve a másik esetben találunk olyan mecénásokat, akik a költségek hiányzó részét tudják vállalni.

Az állványok építését a húsvét utáni héten megkezdték, a restaurátorok pedig április 19-én fogtak hozzá a képek tisztításához. A tisztítás után külső zsúri hagyja jóvá az elvégzett munkát. Ezután kezdődik a kifakult színek javítása. A munkák előrehaladásáról alkalmanként tájékoztatni fogjuk a városmajori híveket, egyben pedig kérjük a munkákból kifolyó kellemetlenségek megértő elviselését! Az áldozatos munkát végző lelkes restaurátor csapatról és a munkájukról képösszeállítást is láthatnak e cikk illusztrációjaként. Nagylelkű Adományait köszönjük és reméljük, hogy az Eucharisztikus Kongresszus alkalmával, a megszépült nagytemplomunkban fogadhatjuk a zárandokokat.

Köszönet Hosszú Puskának

Kedves Majoriak! A korlátozások fokozatos feloldása a cserkészek életét is könnyítette, egyre több lehetőség nyílt az elmúlt időszakban a találkozásra. Ahogy a diákság jelenléte a tanintézményekben, úgy indult újra a cserkészlet vérkeringése is: megkezdődhetnek a jelenléti őrsgyűlések. Bár eleinte csak szabadtéren, de mégis heti rendszerességgel, nem egy monitor előtt, hanem személyesen találkozhattunk. Szerencsére vezetőink többsége is olthatóvá vált, így az újkezdéssel kapcsolatos fertőzés kockázatát is minimalizálni lehetett.

ténelem tanára, csapatunk egyik újjáalakítója, cserkészisztije, akit a majoriak közül is sokan csak Hp-nak (Hosszú Puskának) ismernek.

Halmi Erzsébet a lánycsapat korábbi csapatparancsnoka, így ír Hp-ról: „Hosszú Puská mindig is az állandóságot, a stabilitást és a megbízhatóságot jelen-

Az elmúlt időszak nehéz döntését hozta meg az I. cserkészkerület vezetősége: az idén nyárra tervezett Kerületi Nagytábort (KNT) elhalasztották 2022 nyarára. A jó hír azonban, hogy a járvány alakulása és az enyhítések következtében lehetőség lesz ezt a nehéz évet mégis megkoronázni egy csapattáborral.

Történt azonban a félévben egy mindnyájunkat büszkeséggel eltöltő esemény, amiről feltétlen szeretnénk beszámolni a Városmajori Híradó nyilvánosságának. 2021. március 15-én a csapatunk programjait ma is aktív jelenlétével segítő, egykori csapatparancsnokunkat a „Magyar Cserkészszövetség rendszerváltoztatást követő újjáalakulásában, illetve a cserkészvezető-képzés kialakításában vállalt szerepe, valamint a cserkészlet múltjának feltárása és bemutatása érdekében végzett tevékenységének elismeréseként” Áder János köztársasági elnök a Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozata kitüntetésben részesítette. (forrás: Magyar Közlöny 42. sz.) Nem más ő, mint dr. Grynaeus András, a Baár–Madas Református Gimnázium tör-

tette számomra. Ahonnan el lehet menni, mert tudja az ember, hogy bármikor visszatérhet majd. Ő az, aki kezdettől fogva tudta, hogy szükség van cserkészetre a Városmajorban és azt is, hogy pontosan milyenre. Kitartóan küzdött érte, hogy olyan legyen, amilyennek szerinte lennie kell. Azzal együtt, hogy sok részletkérdésben nem értettem vele egyet, mindig is biztos lehettem benne, hogy jó kezekben vagyunk. Lehet kicsit lázadni, mert megtartanak a keretek minket. És ez a keret: Hp.” Kedves Hp! Annyi embernek szerezteél, oly sok örömet, megannyi felejthetetlen pillanatot! Engedd meg, hogy most néhány szóval, ezen a szófelhőn keresztül köszönjük meg, hogy része vagy az életünknek, és megköszönjük azt a rengeteg munkát, amit a csapatunk életébe fektettél, és fektetsz a mai napig!

A csapat összes tagja nevében:
Gelley Áron

In memoriam Hollai Ferenc

Hollai Feri bácsi, akit 98 évesen május elején szőlfított magához az Úr, egy olyan, ma már sajnós szinte teljesen kihalt generáció tagja volt, amelynek tagjai nagyon sok megpróbáltatáson estek át, ugyanakkor minden mostoha körülmény és nehézség ellenére megtartották hitüket, hűek maradtak elveikhez, és ami a legfontosabb, embernek tudtak maradni, sőt mindeközben valami nagyot alkottak és hagytak ránk.

Feri bácsi 1923-ban született Újpesten, itt ismerkedett meg a szaléziakkal az Újpest és Rákospalota határán álló Clarisseumban, ahol a néhány éve boldoggá avatott Sándor István szalézi szerzetes munkatársa lett. Háború, hadifogság, majd hazatérte után, a Katolikus Ifjúságok Országos Egyesületének titkáráként bejárta az országot, szervezte a munkásifjúságot egészen addig, amíg a pártállam föl nem oszlatta az egyházi- és civil szervezeteket. Andrassy út 60., Gyorskocsi utca, fogvartartás várt rá, majd pedig a Lénárd Ödön atya elleni perben próbálták hamisítványra kényszeríteni, de ő nem állt kötélnek, mindvégig kitartott, ezért folyamatos megfigyelésben volt része.

Gyári állását 1972-ben cserélte fel a városmajori sekrestyési munkára. A '70-es években a Major egy háromkáplános hely volt, azaz a plébános mellett három főállású káplán, továbbá még ennél is több kiegészítő atya teljesített szolgálatot. Így a sekrestyésnek nem kis feladat volt a miszeruhák, liturgikus eszközök rendben tartása, valamint a sekrestye működtetése. Feri bácsi ezt professzionálisan, nagy alázattal - ugyanakkor nemcsak a felszerelések, hanem a ministránsok között is rendet tartva - tudta megtenni. Sugárzó személyiségével példát adott, jelenlétével és történeteivel tanított mindenkit. Sokan tőle hallhattunk először Mindszentyről, az 1938-as budapesti Eucharisztikus Világkongresszusról, vagy a két háború közötti katolikus társadalmi mozgalmakról.

2017-ben találkoztam vele utoljára, Sándor István újpesti emlékhelyének avatásán. Bámulatos memóriája, tájékozottsága, sok évtizedes, mégis friss történetei lenyűgöztek akkor is, hiszen élete végéig megőrizte bámulatos szellemi képességeit, több nyelven levelezett, fordított a műszerészinásnak indult, majd gyári munkásként, végül sekrestyésként dolgozó kivételes személyiségű Feri bácsi.

Hiányozni fog, hiányoznak az ilyen és hasonló nagyok, akik tudtak valami olyat, amit nagyon nehéz utánuk csinálni. Azt hiszem, a '70-es '80-as években budapesti, sőt országos hírnévre szert tevő Városmajori Plébánia nem lett volna olyan nélküle, mint vele volt.

Nyugodjék békében!
Hegyí László

A Képviselő Testület Vezetőségének hírei

Mihályfy Imre a Képviselő Testület világi elnöke az alábbi fontos híreket foglalta össze a Városmajori Híradó kérdésére az elmúlt negyedévről.

Készülve a NEK-re, a KT tovább szervezi a saját emlékkiállítását. Az e célra felajánlott tárgyakat Merzich Zsuzsa gyűjti az irodában. Ezekről alapos fotó dokumentáció készül, a kiállítást pedig a Kistemplomban tekinthetjük majd meg. Nagyon léptek előre az elektronikus fizetési lehetőségek megteremtésében, az irodában már lehet kártyával fizetni. A további lehetőségek – mások mellett például a honlapon keresztül történő fizetés – kialakításán tovább dolgozik a Testület. A nagytemplom hangosítási rendszerének korszerűsítése szintúgy égetően szükségessé vált. Az állapotfelmérés megtörtént, rövidesen megérkezik az árajánlat is, a KT tervei szerint még a NEK előtt megújított hangosítás szolgálja majd a templomba járó híveket.

Mihályfy Imre – VH

Gyermekmaszkok Afrikába – városmajori hívek a COVID ellen

Ma a világ vallási üldözötteinek nyolcvan százaléka keresztény. A Magyar Kolping Szövetség nagyon komolyan veszi a keresztény szolidaritást. 2019-ben a Szövetség tízmillió forintot gyűjtött össze és ajánlott fel a Hungary Helps Ügynökségnek, hogy juttassa el az adományt a rászorulókhhoz. Az aláírási ceremónián őszentsége II. Efrém Ignác antiókhiai szír ortodox pátriárka is részt vett. A Városmajori Kolping Család szintén támogatta anyagilag a kezdeményezést.

Az afrikai államoknak még hónapokat kell várniuk arra, hogy nagy tételben hozzájussanak a WHO által jóváhagyott oltanyagokhoz. Ennek elsősorban az az oka, hogy a gazdagabb államok és a nagyvállalatok felferik a vakcinák árát, és túlllicitálják az afrikai országokat. Az oltások beadásához szükséges infrastruktúra nagyon kevés helyen áll rendelkezésre. A logisztikát az éghajlati viszonyok sem könnyítik meg. A legtöbb vakcina biztonságos tárolásához komoly hűtőteltjesítmény kell. A szállításhoz szükséges úgynevezett hideg láncokból keveset találunk Afrikában, kiépítésük pedig dollármilliókba kerül. Az idézett okok miatt Afrikában - a jelenlegi számítások szerint - az oltások 2022 előtt nem fognak elkezdődni, ezért folyamatos igény van maszkokra, főleg gyermekek számára.

A Kolping vezetőség továbbra is keresi az együttműködést a Hungary Helps koordinátorával. Ennek kapcsán merült fel igény a mosható gyermekmaszkok elkészítésére. A Kolping Szövetség országosan hirdette meg, hogy a Kolping családok csatlakozzanak a gyermekmaszk varrási akcióhoz.

A Városmajori Kolping Család ekkor felhívást tett közre a városmajori plébánia levelező listáján is maszkok készítésére. A kérés megértő szívekre talált. A Kuruczné Lovas Júlia, Lovasné Zala Ágnes és Lovasné Lili néni csapat készítette a legtöbb – több mint 250 darab - maszkot. Meg kell említenem a többiek nevét is: Belica Márta, Csoma Cecília, Nyíredy Judit, Boldvai Zsuzsa és Boldvainé Böde Bea. A jelentkezők **527 darab** gyermekmaszkot készítettek, melyeket Forgács Alajos protonotárius, kanonok plébános, a Városmajori Kolping Család prézese szentelt vízzel áldott meg. A Kolping Szövetségnek örömmel adtuk át a gyerekmáskokat.

Boldvai József

Összetartozunk, számon tartalak, felhívlak!

Aki már legalább egyszer részese volt a Majorban nagy hagyományokkal bíró, Schön György által pedig még személyesebb varázsszó határontúli csereprogramoknak, annak ezek a találkozások a szívébe vésték, hogy nincs különbség magyar és magyar között. Hogy jöjjenek a Délvidékről, vagy Erdélyből, a Felvidékről vagy a Kárpátaljáról, meg kell ismerünk és befogadnunk őket, kapcsolatba lépnünk velük, és segítenünk kell nekik, amiben csak tudunk. Nagy és életre szóló tanítás ez, amit Gyuri a gyakorlatban hosszú évek óta művel, és erre próbál másokat is rávezetni.

Lapunk tavalyi 3. számában megjelent Hazám, hazám, édes hazám, bárcsak határidát látnám! című írásában már felhívta a figyelmet a katolikus Háló mozgalom június 4-i telefonos kezdeményezésére. Ebben a felhívásban arra kérik elsősorban az anyaországiakat, hogy telefonon vagy az interneten (Messenger, SKYPE, Viber, stb.) hívják fel a határon túli, szórványban élő távoli, rég nem látott barátokat, ismerősöket. Mégpedig a célból, hogy élő szó-

val halljuk, sőt ha lehet, lássuk is egymást a határ mindkét oldalán. Mint ahogy akkor Gyuri fogalmazott: *Pusztán az összetartozás kifejezéséért, és érzéséért ..., míg magyar szóra magyar szó felel!*. Idén már negyedszerre indul útjára az „Összetartozunk, számon tartalak, felhívlak!” című hazafias Háló-kampány Trianon gyászos évfordulóján. Gyuri kérésének eleget téve, a Városmajori Híradó megint készséggel

segít abban, hogy üzenetük eljusson minél több erre fogékony honfitársunkhoz. Idén is több multimédiás felületen, valamint az anyaországi és külföldi sajtóban egyaránt megjelenik majd a felhívásuk. Videókkal, honlapon, valamint Facebook eseménnyel készülnek arra, hogy a szomorú évfordulót megelőző és követő napokban a magyarok telefonhívásokkal keresztül-kasul átszöjék a Kárpát-medencét, magukhoz ölelve az elszakított nemzettesteket. *Szívtől-szívig, lélektől-lélekgig*, mert ahogy az egyik film-béli megszólaló elmondja, a sokak által nemzethalálnak szánt trianoni tragédia után, mégis újjá tudott születni ez a nemzet. E születésnapon pedig mi is lehetne könnyebb, mint az örömmünkben telefonon osztozni a határontúli véreinkkel.

Az „Összetartozunk, számon tartalak, felhívlak!” felhívás megtekinthető a Háló közösség honlapján az alábbi hivatkozáson: <https://halo.hu/1226>. A hozzá tartozó Facebook eseményen a következő csatlakozással vehetünk részt: „Felhívás a Nemzeti Összetartozás Napjára” <https://fb.me/e/6oeY78Et6>. Kedvcsinálónak érdemes megnézni a Háló filmszatórnáján a saját készítésű megható és lelkesítő kisfilmjüket, amelyben tizenhét nyilatkoznak a kárpát-medencei magyarság számára fontos kérdésekről: <https://youtu.be/hbXKztOJ5io>

Mert ahogy Schön György vallja: *a Kárpát-medencében több, mint 100 évvel a nemzeti tragédia után, különösen nagy szükség van utazókra, út- és hidépítőkre, akik az elszakítottak irányába építkeznek úgy, hogy azokra az utakra és hidakra másokat is rávezetnek. Mindkét irányba...*

„Őrizni és művelni a ránk bízott területet”

Közösségi életünk egyik motorja többek között azért is „jár, berreg, s forog”, hogy a Városmajor gyönyörű, zöld parkként maradjon meg mindnyájunk számára. E célból társaival, a Városmajori Parkbarátokkal együtt kiadványt szerkesztenek, beadványokat gyártanak, és rendületlenül kopogtatnak az illetékeseknél, hogy a Park érdekeinek érvényt szerezzenek. A Városmajori Híradó kérésére Unger Zsuzsa küldött nekünk helyzetképet a napirenden lévő majori közterületi kérdésekről.

Barátok, tulajdonosok, vendégek és elhasználók. Nagyjából e négy csoportba sorolhatók a Városmajor ügyében érintettek. Külön társaságként említhetjük a fenntartó kertészetet. Ők leginkább abban serénykednek, hogy összegyűjtsék a naponta keletkező szemetet, amit az elhasználók hagynak maguk után. A vendégek különfélék. Borzongunk a „joggal” érkezőktől: ők úgy vélik, akár egy füves táblában is leállíthatják a gépkocsijukat. Vannak a tulajdonosok, akik építkezéseik és bővülő szolgáltatásaik révén minél nagyobb bevételt szeretnének kihozni a nekik leszelt területből. És vannak a Parkbarátok. Azért nagy kezdőbetűvel, mert egyesületként hívják így őket.

Az ő nevükben írom e sorokat. S ha már templomi újság számára, akkor a templom környékéről essék szó. Ha nem is édeni, de azért egyfajta kert, ami az épületegyüttest körülveszi. Így felidézhető a bibliai vers: *Őrizni és művelni illik a ránk bízott területet.* Hogyan lehetne őrizni? A gazda gondosságával ügyelni arra, hogy az emberek ne tapossák a fűvet: sem úgy, hogy átlós utat döngölnek, sem úgy, hogy a kispiacra tartva rövidítenek vagy a gyöngykvacsos részen parkolnak (ezeket a kihágásokat rendelet is tiltja). Bizony szólni kellene azoknak, akik nem így nevelődtek, avagy éppen csak magukról megfélemlítve szemtelnek. Nem szabad engedni az egyre nyomuló területfoglalásnak sem – kezdetben csak az árkadokon kívüli részen tanyáztak az árusok –, de annak sem, hogy emlékmű takarja el a templom szép látványát, egyúttal megcsonkítva a park növényvel borított felületét.

Mit szeretne elérni az egyesület? A kormányrendelet értelmében már folyik a Városmajor felújításának előkészítése. Az e feladattal megbízott szerv, a Budapesti Fejlesztési Központ a közeljövőben megjelentet egy tájékoztató kiadványt. Ebben a Városmajori Parkbarátok is hallatják majd a hangjukat és elmondják a jövőt illető terveiket.

- UZS -

Mária által Jézushoz - Tanúságtevő zarándokok a főváros körül

Az Élő rózsafüzér zarándoklatot *hazánkért, Budapestért, és a Budapest körül élőkért 2021. május 15-én, szombaton* 9 szakaszban szerveztük meg, immár tizennegyedik alkalommal. Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus sikeréért és a Covid-betegek gyógyulásáért is felajánlott zarándoklatunk mottója „*Mária által Jézushoz*” volt.

Az Élő Rózsafüzér zarándoklat negyedik szakasza a Farkasréti Mindenszentek-templomtól indult reggel fél nyolckor. A Normafáig a zarándokokat - az Úti Madonna-kápolnát érintve - Csepregi Róbert plébániai kormányzó atya vezette. Ő korábban a kispapi gyakornoki idejét a Városmajorban töltötte. Itt már sokan vártuk őket, többek között a Szent László templom plébánosa, Kocsis István atya, valamint a Városmajorból és a Szent László plébániáról érkező zarándokok. Ezen a helyen imát mondtunk a városért, majd az atyák meg is áldották Budapestet. Ezt követően István atya vezetésével a Szent Anna-kápolna irányába vettük útunkat. A kápolnánál Szent József oltalmáért is imádkoztunk. Innen a gyermekvasúthoz érve, István atya áldással búcsút vett tőlünk és azzal erősített bennünket, hogy a jelenlévők igazi tanúságtevők, ami nagyon jól esett mindnyájunknak. Róbert atya vezetésével rózsafüzért imádkoztunk Makkosmária kegytemplomáig, ahol Sep-

sey Katalin szakaszvezetőtől meghallgattuk a templom történetét. A kegykép előtt mindenki egyénileg mondta el a fohászait, majd délben Róbert atyával folytattuk az imát. Az ebédpihenő után Budakeszi irányába indultunk. Budakeszin a Himnusz szobornál – mint minden évben – most is a Himnusz közös éneklésével imádkoztunk. Róbert atya búcsú áldást követően a Budaszentlőrinci pálos kolostorrom volt a következő állomás. A XIV. században épült monostorból indultak azok a magyar

pálos szerzetesek, akik a Czestochowa-i kolostort alapították. A jelenlegi oltár mögött egy gyönyörű, áldott állapotban lévő Szűz Anya szobor áll. Kemenes Gábor atya, a Nagykovácsi Nagyboldogasszony-templom plébánosa itt egy lélekemelő, meghitt szentségimádást tartott. A zarándoklatért a Máriaremetei Kisboldogasszony-Bazilikában a dr. Erdő Péter bíboros, prímás, érsek által bemutatott szentmisén adtunk hálát. A szentmise végén a szervezők nevében az alábbi verssel köszöntem meg Bíboros Atyának, hogy a járványhelyzetben is megrendezhettük a zarándoklatot.

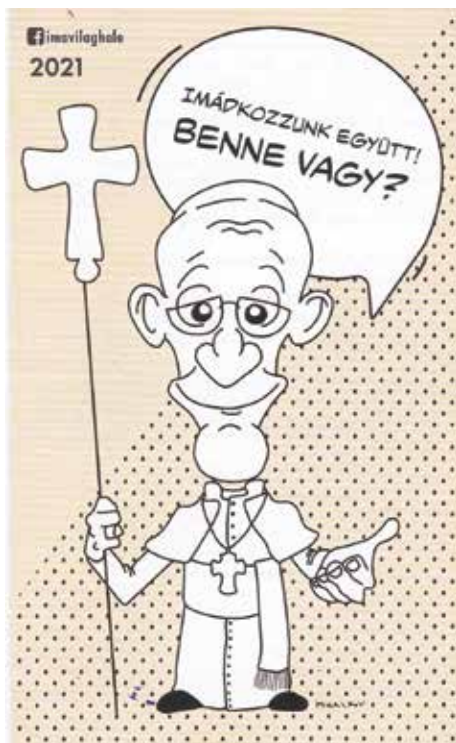
Reményik Sándor:
Valaki értem imádkozott

Mikor a bűntől meggyötörtén
A lelkem terheket hordozott,
Egyszer csak könnyebb lett a lelkem.
Valaki értem imádkozott.

Valaki értem imádkozott,
Talán apám, anyám régen?
Talán más is, aki szeret.
Jó barátom vagy testvérem?

Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nékem megváltást hozott,
És azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott.

Szentatyánk júniusi ima- szándéka a házasságra készülőkért

A Városmajori Híradóban csatlakozni szeretnénk Ferenc pápa imavilághálója-hoz, ezért negyedévenként e lap hasábjain is osztozunk a Szentatya aktuális imaszándékában. Lapunk felkérésére közösségünk tagja, egyszersmind diakónusa, Horváth Zoltán írta meg az imaszándékhoz kapcsolódó gondolatait.

Egy jó házassághoz két jó ember kell. Akik nem maguk körül forognak. Tényleg nemcsak kapni akarnak, hanem adni. Boldogságot ajándékozni és elfogadni.

Miért kell jól felkészülni a házasságra? Miért tartja fontosnak a Szentatya, hogy az egész világegyház imádkozzon a jegyespárokért?

Mert az élet természetes tehetetlensége két embert egymás mellől, menthetetlenül elsodor. Nem magától marad két ember egymáshoz közel. Csak az a házasság marad szép, ahol képesek vagyunk ezeket

a falakat újra és újra lebontani. Az egység csodáját újrateremteni. Egymás kezét újra megtalálni. Talán lehetne úgy is mondani, hogy a jó házasság alaptörvénye a jó kommunikáció. Állandóan jelezni egymásnak, hogy hol tartok. Mi az, ami fáj? És mi az, amit szeretnék. Érzékenyen viszonyulhasson a másik hozzá. Nem elereszteni egymás kezét. A boldogság furcsa jószág. Valóban két madár. Ha meg akarom fogni, elszáll. Ha a másiknak akarom adni, mindkettőnk vállán megpihen, közénk jön, fészket rak nálunk. Sok szintje van a szeretetnek. Minél inkább árad férfi és nő között a szeretet, az önátadás, annál elevebb, annál étellelőbb, annál boldogítóbb az a házasság. Minél több ér tömődik el, annál inkább sérül, károsodik.

Egy jó házassághoz az előkészület is fontos. Tanulni, minél többet elsajátítani abból, hogy mi minden szükséges a harmónia megőrzéséhez. Rengeteg érzékenységre van szükség. Odafigyelés, sok fantázia, sok humor. Képesség arra, hogy újrakezdjünk. Hit abban, hogy a másikban kincsek vannak. Kell rengeteg idő. Minőségi idő. Új mézeshetek és új nászutak. Tudni, hogy a házasságot is néha szervízbe kell vinni. Mint az autót. Átnézni, mi az, ami még kopog, kotyog rajta. Rendbe tenni, kijavítani. Kell hozzá rengeteg sok idő. Nem magától marad meg a harmónia. A házasság előtti szexualitással kapcsolatban pedig felmerül a kérdés, vajon nem csak olyannal szabadna-e házasságot kötni, akivel testi kapcsolat nélkül is társ szeretnék lenni? Sajnos sosem derül ki ott, ahol már együtt élnek a házasságkötés előtt.

Az első „igen”-t, amit két ember valaha kimondott, azt nap, mint nap, újra ki kell mondani. Nem annyira szavakkal, hanem úgy, hogy a másik érezze, ma is engem választana, és ma is meghódít. Az egység csodáját újra kell teremteni. És ez mindig egy kicsit más lesz. Mert a két ember között változott. Nem pont ugyanazt kell visszaalmodni, ami akkor volt. Jó esetben ez az egység egyre mélyebb lesz.

Igen. Az imádság és a jó Isten kegyelmei által.

Horváth Zoltán

Irodalmi sarok

Az irodalmi sarokban ezúttal egy nagycsaládos nagypapa versének adunk helyet, amely költeménnyel első újszülött kisunokáját köszönti a való világban. A Városmajori Híradó szerkesztősége ezúton is gratulál a boldog szülőknek és nagyszülőknek egyaránt!

Schön György:
Naggyá válni negyed vérből

Egy friss, új érzés, melyre titokban évek óta vársz, egy állapot, melybe önkéntelenül belekerülsz, melyet - ha megérsz - ismét értesz, hogy nem éltél hiába.

Állapot és érdem!

Emlékezve saját nagyszüleidre, mind a négyre, életedre, amit tőlük közvetve kaptál, és most ugyanúgy továbbadhattál. Ismerted a felmenőidet, és megismerheted növekvő maradékaidat.

Nagyszüleid unokája, unokáid nagyszülője, Te.

Öröm és hála keveredik, a kis csodától megáll az ész.

Valahol még középen állsz, élsz. Örömdobban zenélsz.

Szeretteidnek sokat érsz!

A sor elejére érsz, lassan Te is elmész...

Budapest, 2021.03.07.

Plébániánk fontos adatai:

Budapest – Városmajor Jézus Szíve Plébánia 1122 Budapest, Ignotus u. 9., **Honlap:** www.varosmajoriplebania.hu

Bankszámlaszám: OTP 11712004-20037934, **Elérhetőségek:** 212-4656; 06-20 8280-555, **E-mail:** vmajorplebania@hbc.hu

Irodai ügyelet: kedden és csütörtökön: de. 10.00–12.00, du. 16.00–17.00, szerdán: du. 16.00–17.00, **Sürgősségi betegellátás:**

213-9620, **Urna ügyintézés:** kedd de. 10.00–12.00 és csütörtök de. 10.00–12.00, **Miserend:** hétköznap: 7.00, 8.00, 18.00,

vasárnap: 7.30, 9.00, 11.00, 18.00, 19.30 (Diákmise: 9.00 nagytemplom, Ifjúsági mise: 19.30), **Szentségimádás:** hétfőtől

szombatig 7.30–8.00, pénteken 18.30–19.30, vasárnap 17.00–18.00, **Engesztelő imaóra:** minden csütörtökön 17.15,

Rózsafüzér minden szombaton 17.15, **Kölcshonkönyvtár** (a torony földszintjén): vasárnap 10.00–11.00.

Kérjük a híveket, hogy az egyre súlyosbodó járványhelyzet miatt telefonon, illetve e-mail-ben keressék az irodát.

Impresszum:

Városmajor Híradó - Felelős kiadó: Forgács Alajos plébános, Szerkesztő: Jeney Attila,

Tördelés, nyomdai előkészítés: Papp Zoltán – Karakter Bt. Lapunk e-mail címe: varosmajori.hirado@gmail.com.

A lapszám szerzői: Boldvai József, Dragonits Márta, Fluck Dénes, Forgács Alajos, Gelly Áron, Hegyi László,

Horváth Zoltán, Jeney Attila, Máté Kristóf, Mihálffy Imre, Schön György, Stróbl Kristófné, Unger Zsuzsa.